

ROAT

sió que se'n dugué En Coromines, amb tot i que algú va parlar de l'existència d'un antic pou en aquell indret.

La forma sentida i registrada per Mascaró és *Rovat*; Coromines va sentir successivament, *pou roat* i *pou rosat*. Sembla poc lògic que un pou prengui nom del fet que hi cau rosada, per això ell s'inclinaria a creure que es tracta més aviat de la idea d'arrosar' en el sentit de ruixar, regar. Podria tractar-se del que els especialistes anomenen un compost parasintètic com ara *corprès*, que significa la persona presa pel cor i no pas un cor pres. Seria, doncs, un camp *pou-rosat*, o sigui, un camp arrosat o regat per aigües de pou. Vegeu, però, a *Punxuat* una altra explicació, que té l'avantatge de donar compte alhora de dos topònims veïns un de l'altre.

ROTANA (Manacor, Mall. 29, a-4)

«Honor de Rotana» a. 1242 (ROSSELLÓ V., *Hist. Man.* I, 31), mentre que Poveda data *Rotana* de 1243 (FRB III, 116).

El nom de *Rotana* recorda molt el de *Boscana*, i per això tractam dels dos successivament. La possessió de *Rotana* s'estén al llarg d'una esquena rocosa a la part de llevant del torrent de na Borges. Ve registrada en el Mapa Despuig.

Com que el torrent de na Borges, junt amb un dels seus afluents, forma un semicercle allargat entorn de l'esquena rocosa de *Rotana*, sembla ésser un derivat mossàrab del llatí *ROTA* 'roda, cercle', amb una terminació paral·lela a la de *Boscana*. Una alternativa, que a Coromines li sembla força menys probable, és que vengui del cèltic *RODĀNOS*, que sembla haver tingut categoria d'apellatiu, perquè d'aquí ve no solament el nom del gran riu Roine, sinó també el del riuet rossellonès Ròvol, afluent de l'Aglí, suposant que *Rotana* fos un nom antic del torrent de na Borges. Una altra, la qual troba ben possible, és que sigui un germà del topònim valencià *Rodana* i de la seva variant arabitzada, i encara apellativa, *rodeno* (vegeu *DECat* i *DECH*, s. v.), originàriament noms de color del terreny, provinents del gòtic *RAUDAN* 'roig'. Canviada la *d* en *ṭ* pels àrabs n'hauria resultat *Rotana*.

RUMA (Ferrerries, Men. 2, h-10)

Antoni Ramis la documenta en el segle XIV.

Pot venir, senzillament de l'àrab *rûm* o *rûmī* 'cristià'.

És el nom de tres alqueries: Ruma Vell, R. Nou i Rumet. Cf. *s'Arrom*.